

ЧҮЛ БЕКАСИ

Сөнгөрж

...Андикондя «Қовунбай тұғы» деган бир қишлоқ бор. Шу қишлоқ Тошхон деган қыз болалардың оғарлардан әлемманин отығырағында. Болалардан шұх, гайратты, ынгитлардай бир сүзли бу қызын қавас кілүчілар, құғыл бола-я, үйіл бола, деб коййін юруғынан қызын күп зәд. Іннелар үтди. Оташ-олов қыз улғанды. Лекин шұх оловлығында улғайды. Қарина-лар уннан көлжакада бир айқын болады.

Кариналар білбіл айтады. Тошхоннинг ҳәбіті үшін қызқараштын тас-дик этиб турибиди. Бу ҳәттінинг үзігінде яраса пилалоаполар бор. Тошхон үларнан барчасынан шараф билан үтіб келмокда, бирон-тасында ҳам қоқынан көттеган жүйк. Мана, у пилалоаполар номла-ры: үкүвчілік, студентлік, үкі-туышынан, райком инструкторы, райком секретари, обком инс-трукторы, жаңа райком секретари, рақоманнан бириңін секретари, Москвада Олім Комиссом мак-табининг талабасы, колхоз раисасы, район ижория комитетининг раисасы ва нынғатай район партия комитетининг бириңін секретари.. Бир марта Ленин сөрді, иккі мартта «Хұрмат белгісі» орденін мүнәсілдеп алған...

Бир күнни Тошхон үз кабинети-да үтірган эді. Район партия комитетининг иккінчи секретари Николай Иванович Потапов кирип келді.

— Ҳа, комсомол! — деди Николай Иванович одатдегіде үш-чакақлар, салом, алиқидан сүнг: — Құрқосан! — деб ҳа-зиллаши.

— Нимадан күркеман? Күркіп бўлман!

— Қўе, ҳамманг қўрқосан! — Яна тегиши рақоман секретари.. Еки ботирмисан, ёт

— Булмас-чи!

— Ботир бўлсанг... Чўлга юбор-сан борасаным?

— Бораман!

— Қани, кўлни ташла!

Ростиниң айтганда, Тошхоннинг күнгига ҳам چўлга бориб ишлаша истеги бор эди. Райкомнинг бириңін секретари Турсуной Каримова йигирма түрт ёшли қапи олов да үзинен мекнадан, қынчлиқидан тап тортмаслигини яхши биларди. Жуда яхши, ишлесин, мекнад килисан, айлардан чиққан раҳбардан жон жонқура булади, эзлек ишчи күнчига эга деги. Бу күнларнан күчларинин колхозаға рақи тошила қўл мекнад сарфларди. Бугун раис борса, эзтага қайтиб келаверди, ҳеч бир колхоз аязларни билан ти-толиши бўлди.

Раис тезда далала иш-шашини күнгигига туди. Одамларни шига жағе залб этиш керак. Лекин аязларни истар-истасмас даалага чиқарди. Ҳатто колхоз аязларидан Алим бува расианин үзига тор-тимий шундай деди.

— Колхознинг даромади бўлма-са, ахир, менинг бола-чақам бор. Мен дарага чиқа олмайсан, мана шу томорканин экби-тикин болаларни бўлмасан.

— Ҳа, комсомол! — деди Николай Иванович одатдегіде үш-чакақлар, салом, алиқидан сүнг: — Қўрқосан! — деб ҳа-зиллаши.

— Нимадан күркеман? Кўркіп бўлман!

— Қўе, ҳамманг қўрқосан! — Яна тегиши рақоман секретари.. Еки ботирмисан, ёт

— Булмас-чи!

— Ботир бўлсанг... Чўлга юбор-сан борасаным?

— Бораман!

— Қани, кўлни ташла!

Ростиниң айтганда, Тошхоннинг күнгига ҳам چўлга бориб ишлаша истеги бор эди. Райкомнинг бириңін секретари Турсуной Каримова йигирма түрт ёшли қапи олов да үзинен мекнадан, қынчлиқидан тап тортмаслигини яхши биларди. Жуда яхши, ишлесин, мекнад килисан, айлардан чиққан раҳбардан жон жонқура булади, эзлек ишчи күнчига эга деги. Бу күнларнан күчларинин колхозаға рақи тошила қўл мекнад сарфларди. Бугун раис борса, эзтага қайтиб келаверди, ҳеч бир колхоз аязларни билан ти-толиши бўлди.

Раис тезда далала иш-шашини күнгигига туди. Одамларни шига жағе залб этиш керак. Лекин аязларни истар-истасмас даалага чиқарди. Ҳатто колхоз аязларидан Алим бува расианин үзига тор-тимий шундай деди.

— Колхознинг даромади бўлма-са, ахир, менинг бола-чақам бор. Мен дарага чиқа олмайсан, мана шу томорканин экби-тикин болаларни бўлмасан.

— Ҳа, комсомол! — деди Николай Иванович одатдегіде үш-чакақлар, салом, алиқидан сүнг: — Қўрқосан! — деб ҳа-зиллаши.

— Нимадан күркеман? Кўркіп бўлман!

— Қўе, ҳамманг қўрқосан! — Яна тегиши рақоман секретари.. Еки ботирмисан, ёт

— Булмас-чи!

— Ботир бўлсанг... Чўлга юбор-сан борасаным?

— Бораман!

— Қани, кўлни ташла!

Ростиниң айтганда, Тошхоннинг күнгига ҳам چўлга бориб ишлаша истеги бор эди. Райкомнинг бириңін секретари Турсуной Каримова йигирма түрт ёшли қапи олов да үзинен мекнадан, қынчлиқидан тап тортмаслигини яхши биларди. Жуда яхши, ишлесин, мекнад килисан, айлардан чиққан раҳбардан жон жонқура булади, эзлек ишчи күнчига эга деги. Бу күнларнан күчларинин колхозаға рақи тошила қўл мекнад сарфларди. Бугун раис борса, эзтага қайтиб келаверди, ҳеч бир колхоз аязларни билан ти-толиши бўлди.

Раис тезда далала иш-шашини күнгигига туди. Одамларни шига жағе залб этиш керак. Лекин аязларни истар-истасмас даалага чиқарди. Ҳатто колхоз аязларидан Алим бува расианин үзига тор-тимий шундай деди.

— Колхознинг даромади бўлма-са, ахир, менинг бола-чақам бор. Мен дарага чиқа олмайсан, мана шу томорканин экби-тикин болаларни бўлмасан.

— Ҳа, комсомол! — деди Николай Иванович одатдегіде үш-чакақлар, салом, алиқидан сүнг: — Қўрқосан! — деб ҳа-зиллаши.

— Нимадан күркеман? Кўркіп бўлман!

— Қўе, ҳамманг қўрқосан! — Яна тегиши рақоман секретари.. Еки ботирмисан, ёт

— Булмас-чи!

— Ботир бўлсанг... Чўлга юбор-сан борасаным?

— Бораман!

— Қани, кўлни ташла!

Ростиниң айтганда, Тошхоннинг күнгига ҳам چўлга бориб ишлаша истеги бор эди. Райкомнинг бириңін секретари Турсуной Каримова йигирма түрт ёшли қапи олов да үзинен мекнадан, қынчлиқидан тап тортмаслигини яхши биларди. Жуда яхши, ишлесин, мекнад килисан, айлардан чиққан раҳбардан жон жонқура булади, эзлек ишчи күнчига эга деги. Бу күнларнан күчларинин колхозаға рақи тошила қўл мекнад сарфларди. Бугун раис борса, эзтага қайтиб келаверди, ҳеч бир колхоз аязларни билан ти-толиши бўлди.

Раис тезда далала иш-шашини күнгигига туди. Одамларни шига жағе залб этиш керак. Лекин аязларни истар-истасмас даалага чиқарди. Ҳатто колхоз аязларидан Алим бува расианин үзига тор-тимий шундай деди.

— Колхознинг даромади бўлма-са, ахир, менинг бола-чақам бор. Мен дарага чиқа олмайсан, мана шу томорканин экби-тикин болаларни бўлмасан.

— Ҳа, комсомол! — деди Николай Иванович одатдегіде үш-чакақлар, салом, алиқидан сүнг: — Қўрқосан! — деб ҳа-зиллаши.

— Нимадан күркеман? Кўркіп бўлман!

— Қўе, ҳамманг қўрқосан! — Яна тегиши рақоман секретари.. Еки ботирмисан, ёт

— Булмас-чи!

— Ботир бўлсанг... Чўлга юбор-сан борасаным?

— Бораман!

— Қани, кўлни ташла!

Ростиниң айтганда, Тошхоннинг күнгига ҳам چўлга бориб ишлаша истеги бор эди. Райкомнинг бириңін секретари Турсуной Каримova йигирма түрт ёшли қапи олов да үзинен мекнадан, қынчлиқидан тап тортмаслигини яхши биларди. Жуда яхши, ишлесин, мекнад килисан, айлардан чиққан раҳбардан жон жонқура булади, эзлек ишчи күнчига эга деги. Бу күнларнан күчларинин колхозаға рақи тошила қўл мекнад сарфларди. Бугун раис борса, эзтага қайтиб келаверди, ҳеч бир колхоз аязларни билан ти-толиши бўлди.

Раис тезда далала иш-шашини күнгигига туди. Одамларни шига жағе залб этиш керак. Лекин аязларни истар-истасмас даалага чиқарди. Ҳатто колхоз аязларидан Алим бува расианин үзига тор-тимий шундай деди.

— Колхознинг даромади бўлма-са, ахир, менинг бола-чақам бор. Мен дарага чиқа олмайсан, мана шу томорканин экби-тикин болаларни бўлмасан.

— Ҳа, комсомол! — деди Николай Иванович одатдегіде үш-чакақлар, салом, алиқидан сүнг: — Қўрқосан! — деб ҳа-зиллаши.

— Нимадан күркеман? Кўркіп бўлман!

— Қўе, ҳамманг қўрқосан! — Яна тегиши рақоман секретари.. Еки ботирмисан, ёт

— Булмас-чи!

— Ботир бўлсанг... Чўлга юбор-сан борасаным?

— Бораман!

— Қани, кўлни ташла!

Ростиниң айтганда, Тошхоннинг күнгига ҳам چўлга бориб ишлаша истеги бор эди. Райкомнинг бириңін секретари Турсуной Каримova йигирма түрт ёшли қапи олов да үзинен мекнадан, қынчлиқидан тап тортмаслигини яхши биларди. Жуда яхши, ишлесин, мекнад килисан, айлардан чиққан раҳбардан жон жонқура булади, эзлек ишчи күнчига эга деги. Бу күнларнан күчларинин колхозаға рақи тошила қўл мекнад сарфларди. Бугун раис борса, эзтага қайтиб келаверди, ҳеч бир колхоз аязларни билан ти-толиши бўлди.

Раис тезда далала иш-шашини күнгигига туди. Одамларни шига жағе залб этиш керак. Лекин аязларни истар-истасмас даалага чиқарди. Ҳатто колхоз аязларидан Алим бува расианин үзига тор-тимий шундай деди.

— Колхознинг даромади бўлма-са, ахир, менинг бола-чақам бор. Мен дарага чиқа олмайсан, мана шу томорканин экби-тикин болаларни бўлмасан.

— Ҳа, комсомол! — деди Николай Иванович одатдегіде үш-чакақлар, салом, алиқидан сүнг: — Қўрқосан! — деб ҳа-зиллаши.

— Нимадан күркеман? Кўркіп бўлман!

— Қўе, ҳамманг қўрқосан! — Яна тегиши рақоман секретари.. Еки ботирмисан, ёт

— Булмас-чи!

— Ботир бўлсанг... Чўлга юбор-сан борасаным?

— Бораман!

— Қани, кўлни ташла!

Ростиниң айтганда, Тошхоннинг күнгига ҳам چўлга бориб ишлаша истеги бор эди. Райкомнинг бириңін секретари Турсуной Каримova йигирма түрт ёшли қапи олов да үзинен мекнадан, қынчлиқидан тап тортмаслигини яхши биларди. Жуда яхши, ишлесин, мекнад килисан, айлардан чиққан раҳбардан жон жонқура булади, эзлек ишчи күнчига эга деги. Бу күнларнан күчларинин колхозаға рақи тошила қўл мекнад сарфларди. Бугун раис борса, эзтага қайтиб келаверди, ҳеч бир колхоз аязларни билан ти-толиши бўлди.

Раис тезда далала иш-шашини күнгигига туди. Одамларни шига жағе залб этиш керак. Лекин аязларни истар-истасмас даалага чиқарди. Ҳатто колхоз аязларидан Алим бува расианин үзига тор-тимий шундай деди.

